

K·MEO

EL TABAC MATA A MENYS DE DEU METRES

Jo

En la seva aferrissada lluita per millorar la salut dels conciutadans, el govern estudia una nova i –sembla– efectiva lluita. No treballar menys hores, no estalviar-nos disgustos esperant a l'andana d'una estació ferroviària, no netejant l'atmosfera, no agilitzant les llistes d'espera hospitalària, no. La solució és no fumar a l'aire lliure a menys de deu metres d'un altre ciutadà. Una mesura plena de bona voluntat, controls estrictes, certificacions científiques i mala folla.

Com a fumador actiu, passiu i reflexiu acato disciplinàriament la proposta-llei però demanaria amb humilitat petits aclariments a fi i efecte de poder-la complir com Déu mana.

Tindrem els fumadors un GPS per poder analitzar en directe les diferents distàncies que ens separen de les víctimes innocents

que s'apropen?

És la cigarreta el punt zero a partir de la qual mesurar distàncies?

Si en una cruïlla el fumador A, es veu en l'obligació de fer un gir per proximitat de víctima B i al fer-ho es troba amb un avançament per la dreta de vianant C per l'esquena, què cal fer. Llençar la cigarreta a l'aire amb el perill d'afectar al ciutadà D que pren el sol al balcó del principal primera? Buscar un refugi antiaeri i amagar-se o menjar-se la cigarreta?

Altrament un dubte. Les sancions s'imposaran segons distància no respectada o a l'engròs? No és el mateix fer una calada a nou metres

quaranta tres centímetres d'una potencial víctima que buidar els pulmons dins un cotxet amb bessonada.

I encara, pot denunciar-te qualsevol ciutadà encara que sigui fumador empedreït o cal certificat de salut pública amb carnet de neteja bucal vigent? Val que un tio es guanyi la vida cobrant comissions de les multes aplicades a fumadors si passen el dia amagats dins un portal i surten quan et veuen passar i te'ls trobes de sorpresa a un pam?

Francament, llegida la proposta només veig en la llei una avantatge; que el personal que va per les cantonades demanant una cigarreta a qualsevol fumador, s'hauran de fer fotre perquè la llei no els permetrà apropar-se.

GARSA PROSTÀTICA

TURISME DE GUERRA

Ucraïna incrementa el seu número de turistes

De cent cinquanta a tres mil euros costa un viatge de turisme a Ucraïna. Els més baratets es limiten a fer una passejada pel centre de Kiev i després de dinar s'ensenyen unes bales enemigues i les restes d'un tanc rus. Si pagues tres mil euros tens dret a anar a primera línia i si hi ha sort matar a un rus. Amb un petit extra s'inclou una ruta amb vistes a morts. Els turistes ho passen teta. Un imbècil que va perdre una cama només sortir de l'hospital va demanar un préstec i va tornar al camp de batalla a perdre l'altra.

La moda ve de lluny. Fa temps que les desgràcies resulten més atractives que els monuments. A Txernòbil s'hi han infectat ja un fotimer d'occidentals amants de l'aventura. Van fins les restes de la Central Nuclear, es treuen la mascareta, esnifen aire contaminat mentre es fan una selfie i tornen a casa veritablement excitats amb l'experiència a l'espera de la mort.

A Israel, la terra promesa, tenen reserves per tres anys amb hotels i tours plens per anar a Gaza tot just s'aixequi la prohibició de volar per allí. L'expectació és tanta que el gremi d'hotelers està pressionant a Netanyahu perquè acabi la guerra d'una puta vegada i els turistes puguin gaudir de l'olor fresca a explosius i morts. Serà magnífic asseguren els experts.

Trump, per la seva banda, apart d'acabar el mur de separació amb Mèxic construeix alhora dues autopistes que facilitin el viatge als seus votants perquè des d'una tribuna refrigerada puguin veure com l'exèrcit americà abat als mexicans. Millor que Disney World, segur.

La societat moderna és així, hipocondríaca mentre està a casa envoltat d'hospitals i família, però amb una necessitat inefable d'amarar-se amb el sofriment dels altres. Sortosament, la societat moderna també és hipòcrita i el desig de veure sang queda emmascarat amb la paraula solidaritat. Tots els turistes que van a Ucraïna i el proper any a Gaza, quan posen el motiu del viatge escriuen: solidaritat. Van a recolzar a les víctimes, sí senyor. Doncs què us pensàveu. I entre necessitat necròfila i justificacions diplomàtiques, la gent ben estant deixaran en pau al Carib i enlloc de palmeres retrataran fosses comunes.